

Bruno Milić (Rijeka, 15. kolovoza 1917. - Zagreb, 8. veljače 2009.), hrvatski arhitekt i urbanist.

Arhitekt Bruno Milić rođen je u Rijeci 1917. godine diplomirao je na Arhitektonskom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu 1942., poslijediplomski studij pohađao je 1958. na Urbanističkom institutu Sveučilišta Sorbonne u Parizu, a doktorirao je 1980. u Zagrebu.

Bio je jedan od najuglednijih i najistaknutijih nastavnika, predstojnik Katedre za urbanizam, dekan i profesor emeritus Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu. Utemeljitelj je postdiplomskih studija urbanizma i graditeljskog naslijeđa i njihov dugogodišnji predavač, a sudjelovao je i u postdiplomskim studijima bliskih fakulteta.

Tijekom fakultetske karijere duge gotovo četiri desetljeća profesor Milić djelovao je i kao aktivan projektant i urbanist, pa je upravo u tome periodu nastao najveći broj njegovih kapitalnih projekata i realizacija poput natječaja i više razina planova i projekta izrađenih za potrebe obnove povijesne jezgre Zadra; natječaja i planova za Novi Zagreb i zonu Trnja; studija restitucije Maksimira; studije sveučilišne grupacije na Šalati; planova za više lokaliteta na Jadranu i dr.

Njegovo je djelovanje nekoliko desetljeća prije smrti obilježio pedagoški rad na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu te čitav niz knjiga koje je priredio i izdao, a koje obrađuju povijest urbanizma na vrlo kompleksan i sadržajan način.

Profesor Milić dobio je za svoj rad mnoga visoka priznanja – nagrade Viktor Kovačić i Vladimir Nazor za životno djelo, Nagradu HAZU za doprinos znanosti te nagradu Neven Šegvić za publicistički, znanstveno-istraživački i teorijski rad na području arhitekture.

Bruno Milić bio je umjetnik, bio je arhitekt-projektant; Bruno Milić bio je inženjer čije je djelovanje jednako kompleksno kao i arhitektura.

Djelovanje Brune Milića u Zadru

Bruno Milić sudjeluje u natječaju za Široku ulicu 1959. godine, gdje kao planer i arhitekt definira samu arhitekturu, kao funkciju i konstrukciju, a ne samo načelne gabarite i mjere. Raspisuju se natječaji i priprema dokumentacija za gradnju, ali i uređuju manji prostori i zahvati, gdje Bruno Milić 1965. godine izrađuje studiju za prostor oko crkve svetog Ilije na poluotoku. Nakon toga priprema projekte za trokatni stambeni blok Tekstilnog kombinata „Boris Kidrič“ 1961. godine, prema u natječaju iz 1959. precizno definiranoj osnovi, nalik na onu koju kasnije razrađuje za kino „Forum“. Tako je rezultatom njegova planerskog rada u kome je arhitektura stvarala ambijent i prostor, a ne ambijent arhitekturu, nalik na realizaciju arhitektonskog projekta kina „Forum“ i planersko-arhitektonska intervencija u turističkom sklopu Borik kao rezultat jedne od tri jednakovrijedne prve nagrade na natječaju koji je 1967. godine osvojio. Rezultat njegova rada postaje i projekt hotela „Park“ koji minuciozno inicijalno razrađuju u idejnim prikazima, idejnim rješenjima i projektima, te kasnije u izvedbenim arhitektonskim projektima i detaljima njegova kćer Vesna Milić (ud. Matijević), Juraj Matijević i Mira Marić.

Zadnji projektantski uradak natječajni je rad Brune Milića iz 1989. godine, kada priprema projekt temeljem raspisa natječaja za uređenje prostora uokolo svetog Donata.

Među svim projektima i zahvatima do danas je, mada značajno izmijenjen, no ipak s gabaritima i fasadom vidljivom prema moru i svetom Donatu, ostao tek dio sklopa nekadašnjeg kina i hotela „Forum“. Projekt na povijesnom zadarskom forumu je zgrada koja i danas ulazi u antologiju hrvatske arhitekture, zgrada koja je definirala jedan od elemenata za definiciju hrvatske moderne arhitekture,

projekt koji je ostavio trag u povijesnoj jezgri iznimno potentnog povijesnog grada, projekt koji se nije nametao ili protivio povijesnom kontekstu kamenih pročelja, već se priklonio njihovoj teksturi, a bez da je izgubio oštrinu i britkost kvalitetne modernističke arhitekture. Zato možemo reći da je Bruno Milić modernistički arhitekt, čija je snaga bila toliko jaka da je bio sposoban ostaviti pečat svojim djelovanjem i kad se priklonio i poklonio utjecaju tisućljetnog povijesnog grada kao što je Zadar. (Dražen Arbutina)